

Πρόδικος (μή γραπτέον Μέρος;))

Σηλυβριανός.

Γαληνοῦ

λα'

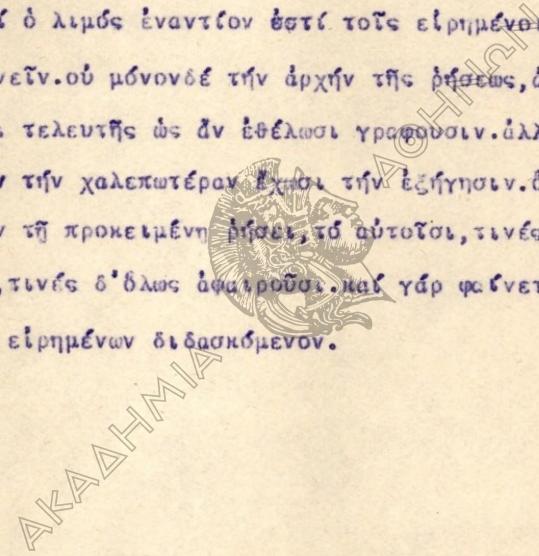
'Υπομνήματα καὶ
Ιπποκράτους Ἐπι-
δημιῶν. Στ.

Πρόδικος τοὺς πυρεταίνοντας ἔκτεινε
δρόμοισι, πάλησι, πυρίσι, κακὸ τὸ πυρετῶδες πολέμιον
λιμῷ, περιβόισι πολλῆσι, δρόμοισιν, ἀνατρίψει, πόνον πό-
νῳ αὐτοῖσι. Μικδ.Λειψίας
1829.

Σελ. 98 - 99-100

Καὶ ταῦτην τὴν ὥστιν ἄλλος ἄλλως γράψει, τινές μὲν ὑπαλλάττοντες
τὴν λέξιν τοιάνδε, περιβόισι, πάλησιν, ἔνιοι δ' ἐν ἀρχῇ πάλησι. τι-
νές δ' ἔξαίροντες τὸ πάλησιν, ἔνιοι δ' ἐν ἀρχῇ προστιθέντες λιμῷ
περιβόους μὲν οὖν καλεῖ τοὺς βραδεῖς περιπάνους ἐπὶ πλεύσαντα χρό-
νον ἔκτεινομένους (466) ὡς ἐν τῷ περίστατης ὅρεων αὐτὸς ἐφη.
βραδεῖαν συχνήν περίοδον πλανηθῆναι, καὶ πλάτων μὲν μέμνηται τοῦ
Προδίκου ὡς πολλοῖς περιπάτοις χρωμένου. τίνος δέ νῦν Προδίκου
μνημονεύει, πότερον τοῦ Δεοντίου ή τοῦ Σηλυβριανοῦ περιετόν επτεῖν
ἐν ἄλλῳ γάρ λόγῳ τὰ τοιαῦτα πάντας διέρχοματ. νῦν δ' οὐ που καιρὸς
ἱστορικῶν ἔγημάτων, ὅπου καὶ τῶν γεγραμμένων τισὶν ἐξηγήσεως οὐκ
δύναται περιπλικήτες ἀγαπῶμεν, ἐάν δὲ δικτῷ βιβλίοις συμπληρώσωμεν
τὴν ἐξήγησιν. διότι δέ μέμφεται τὸν Πρόδικον αὐτὸς ἐδίλωσεν εἰπών
τὸ πυρετῶδες πολέμιον εἶναι περιβόισιν ή λιμῷ, δῆλον δ' δι τὸν
τοῖς ἄλλοις οὐ κατέλεξε, καὶ γάρ ταῖς πλάταις καὶ τῇ πυρίᾳ καὶ τῇ
ἀνατρίψει τὸ πυρετῶδες ἐνναντίον ἐστίν. οὕτω γάρ ἀκουστέον τοῦ πο-
λέμιον, ἐπειδή καὶ φέλιον ἐκ μεταφορᾶς εἰδίθασι λέγειν τὸ οἰκεῖον.
μεταξύ δὲ τῶν λέξεων ἀμφοτέρων εἰρημένον τὸ κακὸν ἔνιοι μὲν ἐπὶ^{τῇ} τελευτῇ τῆς προτέρας ἔγραψαν, ἔνιοι δὲ ἐν ἀρχῇ τῆς δευτέρας, φέ-
ρα γενέσθαι τὸν λόγον τοιάνδε· τὸ πυρετῶδες πολέμιον περιβόισιν,
διτι δέ βλάπτει τοὺς πυρέττοντας καὶ περίπατος καὶ δρόμος καὶ πυρία
καὶ πάλη, πάντοθεν τὴν ἐν τῷ σῷ ατὶ θερμασθεν αὐξάνοντα, οὐδεὶς ἀγνοεῖ
τῶν ὠμιληθετῶν τοῖς ἔργοις τῆς τέχνης.

Προδικος δ' ἔστιν οὐ μόνον λογικῶν εὑρεσιν βοημάτων ἀγνοεῖν, ἀλλά καὶ τίμησιν ἐμπειρικῆν. διὸ μὲν γάρ (489) λόγος ἀπαγορεύει πόνῳ πόνον λέσθαι, τουτέστι τῇ βλάβῃ τὴν βλάβην καὶ τῷ κακῷ τὸ κακόν. ἐναντίᾳ γάρ, οὐχ ὅμοια τῇ λυπούσῃ διαθέσει προσφέρειν χρῆ βοηθήματα. φανεταί δ' ἔκεντνος ὅμοια προσδόγων, εἰ γε καὶ περιπάτους καὶ πόδην καὶ ἀνατρίψεις καὶ πυρέα καὶ λιμῆν. πτερίσαν δέ πᾶσαν ἀκουστέον τὴν ἔξωθεν ἡμῖν προσπέκτουσαν θερμασίαν εἴν' ἀπό πυρῆς εἴτ' ἐν λουτροῖς γένοιτο. καὶ μήν καὶ δὲ λιμός ἐναντίον ἔστι τοῖς εἰρημένοις, δικου γάρ λιμός οὐ δεῖ πονεῖν. οὐ μόνον δέ τὴν ἀρχῆν τῆς ῥήσεως, ἀλλά καὶ μετὰ τὴν ἀρχῆν δχρὶ τελευτῆς ὡς διὰ ἐθέλωσι γραμμάσιν. ἀλλ' ἔγω τὰς παλαιὰς ἑροῦματα, καὶ τὴν χαλεπωτέραν ἥχτον τὴν ἐξίησιν. διὸ δέ ἐσχατόνεστις γε γραμμένον ἐν τῇ προκειμένῃ ῥήσει, τὸ αὐτοῦ, τινὲς μὲ τῆς ἐπομένης ἀρχῆν ποιοῦσι, τινὲς δ' ὅλως ἀφαιροῦσι. καὶ γάρ φανεταὶ μηδέν ἔχονταν πλέον τῶν εἰρημένων διδασκόμενον.

ΠΡΟΣΦΙΚΟΣ (μή γραπτέον ΜΠΡΟΣΦΙΚΟΣ;)

Σηλυβριανός.

Γαληνοῦ

λα!

Προσφίκος τούς πυρεταίνοντας ἔκτεινε
δρόμοισι, πάλησι, πυρίησι, κακὸς τὸ πυρετῶδες πολέμιον
λιμῆ, περιβόισι πολλῆσι, δρόμοισιν, ἀνατρίψει, πόνον πέ-
νε αὐτοῖσι.

Υπομνήματα και
Ιπποκράτους ἐπι-
δημιῶν. Στ.
Εκδ. Λειψίας
1829.

Σελ. 98 - 99-100

Καὶ ταῦτην τὴν βῆσιν δὲλλος δὲλλως γράφει, τινὲς μὲν ὑπαλλάστοντες
τὴν λέξιν τοιάνδε, περιβόισι, πάλησιν, ἔνιοι δ' ἐν ἀρχῇ πάλησι. τι-
νὲς δ' ἔξαίροντες τὸ πάλησιν, ἔνιοι δ' ἐν ἀρχῇ προστιθέντες λιμῆ
περιβόισι μὲν οὖν καλεῖ τοὺς βραδεῖς περιπόνους ἐπὶ πλεύσα χρό-
νον ἔκτεινομένους (466) ὡς ἐν τῷ περὶ διατῆς ὁζέων αὐτὸς ἐφη .
βραδεῖαν συχνήν περίοδον πλανῆται, καὶ πλάτων μὲν μέμνηται τοῦ
Προδίκου ὡς πολλοῖς περιπάτεις κριθεῖσαν. τένος δὲ νῦν Προδίκου
μνημονεύει, πότερον τοῦ Δεοντίου ή τοῦ Σηλυβριανοῦ περιττόν ζητεῖν
ἐν δὲλλῳ γάρ λόγῳ τὰ τοιαῦτα πλάνα παρέχοματ. νυνές δ' οὐ που κατέρθε-
ιστορικῶν ἀγημάτων, διογκάστησιν γεγραμμένων τισὶν ἐξηγήσεως οὐκ
διλγας περικιπόντες ἀναπτίμεν, ἐδὲν ἐν δικτῷ βιβλίοις συμπληρώσωμεν
τὴν ἐξηγησιν. διέ τοι δέ μέμφεται τὸν Προσφίκον αὐτὸς ἐδίλωσεν εἰπών
τὸ πυρετῶδες πολέμιον εἶναι περιβόισιν ή λιμῆ, δῆλον δ' ὅτι καὶ
τοῖς δὲλλοις δὲ κατέλεξε, καὶ γάρ ταῖς πάλαις καὶ τῇ πυρίᾳ καὶ τῇ
ἀνατρίψει τὸ πυρετῶδες ἐνναντίον ἔστιν. οὐτω γάρ ἀκουστέον τοῦ πο-
λέμιον, ἐπειδή καὶ φίλιον ἐκ μεταφορᾶς εἰδίθασι λέγειν τὸ οἰκεῖον.
μεταξύ δὲ τῶν λέξεων ἀμφοτέρων εἰρημένον τὸ κακὸν ἔνιοι μὲν ἐπὶ^{τῆς}
τῆς τελευτῆς τῆς προτέρας ἔγραψαν, ἔνιοι δὲ ἐν ἀρχῇ τῆς δευτέρας, ^{ός}
ἔγα γενέσθαι τὸν λόγον τοιάνδε· τὸ πυρετῶδες πολέμιον περιβόισιν,
διτι δέ βλάπτει τοὺς πυρέττοντας καὶ περίπατος καὶ δρόμος καὶ πυρία
καὶ πάλη, πάντοθεν τὴν ἐν τῷ σῷ ατὶ θερμασάν αὐξάνοντα, οὐδεὶς ἀγνοεῖ
τῶν ὕμιληστων τοῖς ἔργοις τῆς τέχνης.

Πρόδικος δ' ἔστι κανονίς οὐ μόνον λογικήν εὑρεσίν βοηθάτων ἀγνοεῖν, ἀλλά
καὶ τῆρησιν ἐμπειρικήν. διὸ μὲν γάρ (489) λόγος ἀπαγορεύει πόνῳ πόνον
ἴσσθαι, τουτέστι τῇ βλάβῃ τὴν βλάβην καὶ τῷ κακῷ τὸ κακόν. ἐναντίᾳ
γάρ, οὐχ ὅμοια τῇ λυπούσῃ διαθέσει προσφέρειν χρῆ βοηθήματα. φαίνε-
ται δ' ἔκεινος ὅμοια προσάγων, εἰ γε καὶ περιπάτους καὶ πάλη καὶ ἀ-
νατρέψει καὶ πυρίᾳ καὶ λιμῷ. πτυχίαν δέ πᾶσαν ἀκουστέον τὴν ἔξαθεν
ἥμιν προσπίπτουσαν θερμασίαν εἰτ' ἀπό πυρός εἰτ' ἐν λουτροῖς γένοι-
το. καὶ μήν καὶ διὰ λιμός ἐναντίον ἔστι τοῖς εἰρημένοις, δικού γάρ λι-
μός οὐ δεῖ πονεῖν. οὐ μόνον δέ τὴν ἀρχήν τῆς δῆσεως, ἀλλά καὶ μετά
τὴν ἀρχήν ἄχρι τελευτῆς ὡς ἂν ἐθέλωσιν γραφουσιν. ἀλλ' ἐγώ τάς παλαι-
ᾶς ἐροῦματι, ~~καὶ~~ τὴν χαλεπωτέραν ~~έχωσιν~~ τὴν ἐξήγησιν. διὸ δέ ἐσχατόνεστι
γεγραμμένον ἐν τῇ προκειμένῃ δῆσει, τοῖς αὐτοῖσι, τινές μὲ τῆς ἐπομένης
ἀρχῆν ποιοῦσι, τινές δ' διὰς ἀφαιροῦσι. καὶ γάρ φαίνεται μηδέν ἐξ αὐ-
τῶν πλέον τῶν εἰρημένων διδασκόμενον.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

Πρόδικος (μή γραπτέον Πρόδικος;)

Σηλυβριανδς.

Γαληνοῦ

λα:

Υπομνήματα καὶ

Πρόδικος τοὺς πυρεταίνοντας ἔκτεινε
βρόμοισι, πάλησι, πυρήσι, κακὸς τὸ πυρετῶδες πολέμιον
λιμῷ, περιβδοῖσι πολλῆσι, δρόμοισιν, ἀνατρίψει, πόνον πό-
νῳ αὐτοῖσι. Ιπποκράτους Ἐπι-
δημιῶν. Στ.
Ειδ. Δειψίας
1829.

Σελ. 98 - 99-100

Καὶ ταῦτην τὴν ρήσιν ἄλλος ἄλλως γράψει, τινὲς μὲν ὑπαλλάττοντες
τὴν λέξιν τοιάνδε, περιβδοῖσι, πάλησιν, ἐνιοι δ' ἐν ἀρχῇ πάλησι. τι-
νὲς δ' ἔξαίροντες τὸ πάλησιν, ἐνιοι δ' ἐν ἀρχῇ πρεστιθέντες λιμῷ
περιβδους μὲν οὖν καλεῖ τοὺς βραδεῖς περιπάνους ἐπὶ πλεύσα προ-
νον ἔκτεινομένους (466) ὡς ἐν τῷ περὶ διατῆς ὅξεων αὐτὸς ἔφη.
βραδεῖαν συχνήν περίσσον πλανηθῆναι, καὶ πλάτων μὲν μέμνηται τοῦ
Προδίκου ὡς πολλοῖς περιπάτοις χρωμένου. τίνος δέ νῦν Προδίκου
μνημονεύει, πότερον τοῦ Δεοντίου ή τοῦ Σηλυβριανοῦ περιετόν ζητεῖν
ἐν ἄλλῳ γάρ λόγῳ τὰ τοιαῦτα πάντας διέρχομαι. νυνές δ' οὐ που καὶ ρός
ἰστορικῶν ζητημάτων, θου καὶ τῶν γεγραμμένων τισῖν ἔξηγήσεως οὐκ
δύλγασ περιπάτησιν τοῖς ἀγαπῶμεν, ἐάν ἐν δικώ βιβλίοις συμπληρώσωμεν
τὴν ἔξήγησιν. διά τοι δέ μέμφεται τὸν Πρόδικον αὐτὸς ἐδήλωσεν εἰπών
τὸ πυρετῶδες πολέμιον εἶναι περιβδοῖσιν η λιμῷ, δῆλον δ' ὅτι καὶ
τοῖς ἀλλοις δὲ κατέλεξε, καὶ γάρ ταῖς πάλαις καὶ τῇ πυρίᾳ καὶ τῇ
ἀνατρίψει τὸ πυρετῶδες ἔνναντίον ἔστιν. οὕτω γάρ ἀκουστέον τοῦ πο-
λέμιον, ἐπειδή καὶ φέλιον ἐκ μεταφορᾶς εἰσθασι λέγειν τὸ οἰκεῖον.
μεταξύ δέ τῶν λέξεων ἀμφοτέρων εἰρημένον τὸ κακὸν ἐνιοι μὲν ἐπὶ
τῇ τελευτῇ τῆς προτέρας εγράψαν, ἐνιοι δέ ἐν ἀρχῇ τῆς δευτέρας, φέ-
ρα γενέσθαι τὸν λόγον τοισιδεῖ τὸ πυρετῶδες πολέμιον περιβδοῖσιν,
ὅτι δέ βλάπτει τοὺς πυρέττοντας καὶ περίπατος καὶ δρόμος καὶ πυρία
καὶ πάλη, πάντοθεν τὴν ἐν τῷ σώματι θερμασίαν αὐξάνοντα, οὐδεὶς ἀγνοεῖ
τῶν ὡμιλητῶν τοῖς ἔργοις τῆς τέχνης.

Προδικος δ' έστιν οὐ μόνον λογικήν εύρεσιν βοημάτων ἀγνοεῖν, ἀλλά
καὶ τίτηρσιν ἐμπειρικήν. ὁ μὲν γάρ (489) λόγος ἀπαγορεύει πᾶντα πόνον
ἰσσθαι, τουτέστι τῇ βλάβῃ τὴν βλάβην καὶ τῷ κακῷ τὸ κακόν. ἐναντέσθι
γάρ, οὐχ' ὅμοια τῇ λυπούσῃ διαθέσει προσφέρειν χρῆ βοηθήματα. φαίνε-
ται δ' ἐκεῖνος ὅμοια προσάγων, εἰ γε καὶ περιπάτους καὶ πάλη καὶ ἀ-
νατρέψεις καὶ πυρέα καὶ λιμῆ. πτήσαν δέ πᾶσαν ἀκουστέον τὴν ἔξωθεν
ἡμῖν προσπίπτουσαν φερρασίαν εἴτ' ἀπό πυρός εἴτ' ἐν λουτροῖς γένοι-
το. καὶ μήν καὶ ὁ λιμός ἐναντίον ἔστι τοῖς εἰρημένοις, δικου γάρ λι-
μός οὐ δεῖ πονεῖν. οὐ μόνον δέ τὴν ἀρχήν τῆς ὅμισεως, ἀλλά καὶ μετά
τὴν ἀρχήν ἄχρι τελευτῆς ὡς δὲ ἐθέλωσι ψωφουσιν. ἀλλ' ἔγώ τάς παλαι-
άς ἐροῦμας, πάν την χαλεπωτέραν ἔχωσι τὴν ἐξήγησιν. ὁ δέ ἐσχατόνεστις
γεγραμμένον ἐν τῇ προκειμένῃ ὥστε, τὸ αὐτοῦσι, τινές μὲν τῆς ἐπομένης
ἀρχῆν ποιοῦσι, τινές δ' ὅλως ἀφαιτροῦσι. καὶ γάρ φαίνεται μηδέν ἐγ' αὐ-
τῶν πλέον τῶν εἰρημένων διδασκείμενον.

Πρόδηνος (και γραμμέων Πρόδηνος;)
Σηγουρίανος.

Πρόδηνος ήταν κυριελαιούχος

Γαγγών
Οικονομάρχης
της Στρατιάς
Εποχής της περιοχής
29.
της Αγγίας
1929
σε 98-99

ΑΘΗΝΑ
ΑΚΑΔΗΜΙΑ

Τύπος των εγγασίων και αποτίχων ευδόκιας που έγραψεν

Εγγόργης Αιγαίον

Ἐργασίας ποτέ Γίνεται ποτέ Σεμείων ποτέ οντοτήτων ποτέ θεών.
ποτέ Ταυτόποτος γραφίτης είναι ποτέ επονείστος απότολμος ποτέ στην
εργασία της θάλασσας ποτέ είναι ποτέ επιδόσεις ποτέ ουρανού^Σ
οντοτήτων είναι ποτέ διάβολος ποτέ λαγωνιζαντίας, ων είναι θάλασσα

ΑΚΑΔΗΜΙΑ